

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/96/2019
Identifikačné číslo spisu:	5712213643
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Branislav Král
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5712213643.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ U. B., bývajúceho v S. S., J.. F. XX, 2/ B. B., bývajúcej v S. S., J.. F. XX, zastúpených JUDr. Jozefom Pliešovským, advokátom v Martine, Ul. Kukučínova 1, proti žalovanému G. A., bývajúcemu v W. W., J.. P. XXXX/XX, zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Mário Buksa, právne služby s. r. o., so sídlom v Martine, Červenej armády 1, v mene ktorej koná JUDr. Mário Buksa, o odstránenie murovaného plotu, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 7 C 184/2012, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. novembra 2018 sp. zn. 5 Co 148/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcom v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. júna 2017 č. k. 7 C 184/2012-398 v spojení s uznesením z 22. januára 2018 č.k. 7 C 184/2012-437 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej len „žalobcovia“) domáhali v zmysle § 126 a § 127 OZ odstránenia plotu z betónových tvárnic z dôvodu, že zasahuje do ich pozemku, a to konkrétne na par. č. XXX/X v rozsahu 30 až 40 centimetrov.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 27. novembra 2018 sp. zn. 5 Co 148/2018 v spojení s uznesením zo 6. februára 2019 č.k. 5 Co 148/2018-492 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)].

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie a navrhli ho v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z § 420 písm. b/ O.s.p. K porušeniu práva na spravodlivý proces a k vade v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. uviedli, že spočíva v nesprávnom procesnom postupe súdu, nedostatku odôvodnenia a v nevykonaní navrhovaného dokazovania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že považuje podané dovolanie za nedôvodné a navrhol dovolanie žalobcov zamietnuť podľa § 448 C.s.p.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

6. Dovolací súd posudzoval v prvom rade prípustnosť dovolania vyvodzovanú dovolateľmi z § 420 písm. f/ C.s.p.

7. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

8. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

9. Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

10. V súvislosti s námietkou týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“.

11. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

12. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovoláním napadnutý rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejmé úvahy odvolacieho súdu, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie o tom, že oplotenie žalovaného nezasahuje do parciel žalobcov a preto neprichádza do úvahy ochrana ich vlastníctva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že po nahliadnutí do máp katastra nehnuteľností mal preukázané, že hranica medzi spornými parcelami vlastnícky patriacimi žalobcom I/ a 2/ a žalovanému je vedená ako priamka. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Dovolatelia preto nedôvodne argumentovali, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa ich predstáv.

13. Dovolací súd v súvislosti s námietkou dovolateľov, že súdy vypočuli svedka veľmi stručne a nedali mu možnosť konfrontovať jeho zistenia so znalkyňou, uvádza, že súd nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strany sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky strany sporu navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 420 písm. f/ C.s.p. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993, R 125/1999 a R 42/1993.

14. V súvislosti so spochybňovaním správnosti skutkových zistení a spôsobom vyhodnotenia dôkazov odvolacím súdom, dovolací súd uvádza, že nie je oprávnený preskúmať skutkové závery, pretože v zmysle § 442 C.s.p. je viazaný skutkovým stavom, z ktorého vychádzal odvolací súd. Dovolací súd nie je treťou inštanciou a preto sa ním nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd na tomto mieste poukazuje na skutkové a právne závery súdov nižšej inštancie, ktoré mali na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že oplotenie žalovaného nezasahuje do parciel žalobcov a preto neprichádza do úvahy ochrana ich vlastníctva v zmysle § 126 ods. 1 OZ. Zo záverov znaleckého posudku G.. M. a kontrolného znaleckého posudku G.. Š. vyplýva, že hranica medzi parcelami je rovná, nie lomená ako tvrdil svedok G.. P. Navyše odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku (bod 12.) doplnil, že „pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza, že po nahliadnutí do máp katastra nehnuteľností mal preukázané, že hranica medzi spornými parcelami vlastnícky patriacimi žalobcom v I/ a 2/ rade a žalovanému je vedená ako priamka.“

15. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v danej veci nie je podľa § 420 písm. f/ C.s.p. prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

16. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.